

LXXIV.

Betænkning

over

Forslag til Lov om anerkendte Sygekasser.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 24de Marts 1892.)

Ved Udarbejdelsen af Lovforslag om anerkendte Sygekasser er Regeringen, som bekendt, i det væsentlige flaaet ind paa den Vej, som Regeringskommissionen i 1887 havde anvist, nemlig en Organisation paa Grundlag af de allerede bestaaende Sygekasser.

Paa den anden Side mente Regeringen at maatte stille en Række Forordninger til Sygekasserne som Vederlag for den Hjælp, de vilde erholde af det offentlige — Forordninger, som tilføjede dels at sikre Medlemmerne tilstrækkelige Ydelser af Kassen, for at Hensigten, under Sygdom at holde Medlemmer oppe, kunde naas, dels at tilvejebringe en saadan Tilstand, at Sygekassemedlemmer uhindrede kunde gaa over fra en Sygekasse til en anden. Landstinget sluttede sig ved sine Overbejtelser i 1889 og 1890 ganske til Lovens Princip, men var allerede den Gang tilbøjeligt til at laane Dre til de Røster fra Sygekasserne, som erklærede, at der derved paa en Gang baade blev paalagt Sygekasserne for store Forpligtelser og grebet for meget ind i den enkelte Sygekasses Organisationsfrihed, og i begge Retninger var der, da Lovforslaget forlod Landstinget, stet forfæstlige Vættelser

for Sygekasserne. Efter at Lovforslaget dernæst i Fjor har været Genstand for et Forsøg paa en fuldstændig Omorganisation i det andet Ting, er dette Standpunkt igen ved Forhandlingen i Aar i Folketinget opgivet. Saaledes som Lovforslaget blev oversendt Landstinget, maatte det, dog navnlig i Henseende til den Form, hvori Hjælpen skulde ydes Medlemmerne, og de Forordninger, det stillede til Statskassen, siges at afvige særdeles fra det Standpunkt, Landstinget havde stillet sig paa.

Det samlede Udvalg stiller en Række Ændringsforslag, som væsentlig maa siges at være Omstrivninger til Tydeliggørelse af Lovens, nemlig Ændringsforslagene: 1, 2, 3, 6, 9, 10, 12, 13, 18, 19, 21, 24—38.

Til disse Ændringsforslag finder Udvalget kun Anledning til at bemærke:

9—10) Her er gjort den Ændring, at Personer, der lide af en kronisk eller uheldelig Sygdom, kun skulle kunne optages naar det udtrykkelig hjemles i Vedtægten, medens der efter Folketingets Affattelse, ifr. § 19 Nr. 5, var Afgang for Sygekasserne til at bestemme i Vedtægten, at saadanne Personer ikke kunde optages. Det bliver